

Prest!

BERBETAN: **ADRIAN ROMERO** DISEINATZAILE GRAFIKOA

ERREPORTAJEA: **BIZKAIA TXURI-URDINEN 10. URTEURRENA** BARKUA: **DEUSKARALDIA**

84-265-266-267-268

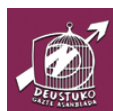
Sustatzailea

Verbaizu
—euskara elkarte—

Babesleak

ehbildu

Laguntzaileak

Hedabide honek honako erakundeen
dirulaguntza jaso du, baina BLB
Komunikazioa Kooperatiba Elkarteak da
edukiaren erantzule bakarra

Babestu
Prest!

urtean 25€

Aldizkari hau etxean jaso nahi baduzu bidali
zure datuak ondoko helbideetara:

Izen-abizenak
Helbidea
Telefonoa
E-posta
Kontu zenbakia (Iban)

prestsharpide@gmail.com
94 447 10 42
Ramon y Cajal 42 / 48014 - Deustu

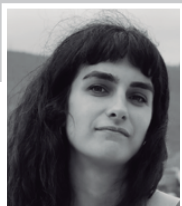
Itsaso Larramendi Elexgaray - Nerea Cubillo Urkizu		 	Iritzia	4
Jorge Romero			Gurera etorriak	5
II	erreportajea BIZKAIA TXURI-URDINEN 10. URTEURRENA			6
<i>Bizkaia Txuri-Urdin ez da peña arrunt bat: zale zuri-gorriak nagusi diren lurraldean, maitasunez, konpromisoz eta partaidetzaz ehundutako familia txuri-urdina da. Urte luzez Deustun izan du egoitza, eta aurten bere 10. urteurrena ospatu du. Josu Fernandezek, elkarteko lehendakariak, Bizkaia Txuri-Urdinek sorreratik egindako ibilbidea kontatu digu.</i>				
Eskola eta Ikastolaren arteko elkarbizitza Deustun: hezkuntza komunitate baten indarra			Eskolak	10
Euskalduna etxe-multzoa (1927-1958)			Behin batean	12
Bilbao Basketen gailentzea: FIBA Europe Cupeko txapeldun			Artikulua	14
b	berbetan ADRIAN ROMEROekin			16
	<i>Adrián Romero (@Adrian_vision) 32 urteko diseinatzaile grafikoa da. Deustuko Madariaga Etorbidean bazi, eta 20 urterekin Errekalderra lekualdatu zen bizitzera. Diseinu grafikoaren esparruan esperientzia zabala pilatu du 15 urte zituenetik eta, aurten, bere proiektu pertsonal artistikoa hasi du: Talleres La Vision. Elkarriketan, bere ogibidearen inguruan luze eta zabal jardun da, eta Deusturekiko duen lotura ere aipatu digu du.</i>			
Alkate berria eta mobilizazio berriak (1983)			Irudiak berbetan	21
EUSKAL KULTURA Bidea oinatzet estaltzen gara ari		 harkua bete herba		24
EUSKARA DEUSKARALDIA: Deustuko Euskaraldia Bizinahin				
PINTXODROMOA Piper betea				
KULTUR TXOTX Jon Intxaurrea eta Maite Sarasola Isazelaia				

Prest!

Argitaratzailea:

BLB Komunikazioa Koop. Elk.
Tel: 94 447 10 42
Ramon y Cajal 42
Deustu 48014
bilbokoaldizkariak@gmail.com

Zuzendaria: Idurre Villanueva Del Burgo
Erredakzioa: Nerea Olaziregi, Gaizka Suarez, Laura Freijo, Hekor Ortega, Jone Gartzia, Borja Sarriñandia-Ibarra, Andoni Lopez, Aitor Sarriñandia-Ibarra, Patxi Gaztelumendi, Olatz Arregi, Ane Rotaetxe, Iker Basabe, Maider Zalbidea, Hodei Torres, Maddi Argote, Ane Zabala, Lur Mallea, Txema Luzuriaga, Jon Intxaurrea
Kolaboratzaileak: Elorri Bertso-Eskola, Deustuko Eskola, Deustuko Ikastola, Ibarrekolanda BHI, Intxixu Ikastola, San Inaziko eskola, Arangoitiko Eskola, Deustuko Gazte Lokala, Deustuko Jai Batzordea, Errondoko Auzo Etxea, San Inaziko Jai Batzordea, Bilbotik Perura
Argazkiak: Ecuador Etxea
Publizitatea: Idurre Villanueva Del Burgo
Diseinua: BO5T
Maketazioa: Laura Freijo Iglesia
Inprimategia: Antza
Ale kopurua: 2.800
Lege Gordailua: BI-571-01

Itsaso Larramendi Elexgaray
Hiriaz eta beste

Barruko paisaiak

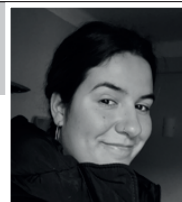
Badira paisaia batzuk barru-barruan ditugunak. Nire paisaiek badute ura, herdoila eta zementua. Barruan ditut Nerbioi, Errontegi eta Molinos Vascos. Moilako lantokiak, urteen poderioz erdi-abandonatuak; katu-banden palazio pribatu eta proletarioen artean proletarioenen bizitoki diskretu direnak. Begiak itxi eta ikus ditzaket oraindik autobuseko bentanaren beste aldetik irudiak pasatzen, bata bestearen atzetik. Amaitu gabeko lekuen itxura daukate. Ikusten ditut urertzean koskak, barandarik gabeko porlanezko plataformak; ikusten ditut espaloirik bako erreka ertzak, ondoan pabiloien segida luzeak dituztela. Eta jendea hor, arrantzan asfaltotik behera, paseoa errepede ertzetik, murru txikietan egonean.

Aulki plegablea zementuan finkatuta eta erdi biluzik, azala dir-dir, hiriko plaia antzinakoenean eguzkia hartzen. Errontegi zubia dute atze-oihal, eta hiru-lau garabi, lehengo eta gaurko makina-monumentuak.

Zer egingo diogu, bada, desindustrializazioak eta azpiegitura handiek inguratuta hazi bagara? Zementuak uretan duen isla gure egin badugu eta barru-barrura sartu bazaigu. Jendea zabalduko bagenu, paisaiak aurkituko genituzkeela zioen Agnès Vardak. Hemen dituzu nireak, gutxi batzuk sikiera.

Nerea Cubillo Urkizu
Zergatik onartu ezarri dutena?

Denak begira daudelaik

Larunbat goizeko mendi bueltaren ostean eseri gara (azkenean) bazkaltzera. Kanpoaldeko belardian lekua lortu dugu handik eta hemendik mahaia eta aulkiak hartuta. Eskatutako janaria heldu bitartean, ondoko hiru hurrei begira jarri gara. Mahaiek libre utzitako belardi zatian eserita daude, panpinekin jolasean. Urrunago, beste ume kuadrilla bat dabil harri eta adarrekin entretenituta. Zein zoriontsu haurrak, eta zein gose gu.

Heldu da janaria: “Ogi xerra bat emango didazu?”, “oilaskoaren zein zati duzu gogokoan, izterra ala hegala?”. Bat-batean, futboleko pilota batek alboko paretaren kontra jo du indarrez, elkarri begiratu diogu eta hitzik ez da behar izan denok buruan genuena asmatzeko: akabo bakea.

Atzeko belardia begiratu eta haurren ordeztu hiru mutiko ari dira futbolera jolasten, belardi osoa hartuta dute. Berririk ez. Eskolan antzera gertatzen zen. Gehienak jolastokiko iskinetan kanporatuta, hamar bat mutilek zelai erdian futbolera nola jolasten zuten ikusten genuen bitartean. Bilbon ospatu den UEFAko finala ez da ezberdina izan. Eskolako jolastokian gertatzen dena hirira eraman genezake; hiriak herriar guztientzat izan behar du, irisgarria, segurua, bizigarria, eroso, interesgarria, eta, gainerako guztiak baldintzatzen dituen zerbait badago, argi izan dezagun ez dela bateragarria izango aniztasunarekin eta bizikidetzarekin.

Jorge Romero

Jatorria: Arganzuela, Madril

Bizitokia: Deustu

Lanbidea: ikaslea

“Datorren urtean auzoan bizitzen jarraitzea gustatuko litzaidake”

Zerk ekarri zintuen Deustura eta noiz?

Ikasturte honetan EHuko margogintza masterra ikasten ari naiz eta klaseak hastearekin batera etorri nintzen Deustura, pasaden urteko irailean.

Zergatik erabaki zenuen masterra hemen ikastea?

Ikasketa plana bilatu nuen eta asko gustatu zitzaizkidan irakasgaiak. Nagusiki, horrexek erakarri ninduen hona. Dena den, sare sozialetan Leioan ikasi duen pertsonaren bat jarraitzen dut eta aipatzen dute masterra asko gustatu zaiela. Horrez gain, etorri aurretik banekien Deustu eta Bilbo oro har oso ondo daudela. Nire gurasoak hemendik gertu bizi izan dira, Castro Urdialesen, eta lehendik entzundakoak interesa pizten zidan.

Orain arte, zer harreman izan duzu hizkuntzarekin eta euskal kulturarekin?

Egia esan, ez dut euskararekiko hurbilketa handirik izan. Batzuetan nire irakasleek euskaraz hitz egiten didate jakingo dudalakoan, baina ulertzen ez dudala esan bezain pronto, hizkuntza aldatzen dute. Hemengo folkloreakin ere ez dut harreman handirik izan. Aldiz, artearen alorrean gehia-

go dakit. XX. mende amaierako euskal zizelkari dezente ezagutzen ditut.

Deustun, zer gustatzen zaizu gehien eta zer gutxiago?

Gehien gustatzen zaidana da Deustu eskaintza handiko auzoa dela. Esango nuke denetarik duela: gimnasioak, arrandegiak, fruta-dendak, harategiak... Behar duzun guztia aurki dezakezu etxetik hurbil. Eta gutxien gustatzen zaidana izan daiteke auzoa apur bat garestia dela, baina tira. Oro har, Bilbo horrelakoa da.

Deustun eta, orokorrean, Bilbon berdegune asko daude. Madrilera itzultzen zarenean, faltan botatzen duzu naturarekiko hurbiltasuna?

Egia da hemen berde gehiago ikusten dela. Azkenean, mendiz inguratuta dago dena eta sentsazioa oso atsegina da. Hala ere, ni Madrilan ibaitik gertu bizi naiz. Hortaz, berdeguneak baino gehiago, faltan botatzen dudana lekuetara iristeko erraztasuna da. Hemen 15 minutuan edonora joan zaitezke eta Madrilan gutxienez 30-45 minutu behar dira edonora iristeko.

Zenbatero bueltatzen zara Arganzuelara?

Hilean behin edo bi hilean behin itzultzen naiz. Gabonetan joan nintzen azkeneko, hemen bakarrik egon behar nintzelako, baina halako data zehatzetan izan ezik, ez dut itzultzeko ohiturarik. Bilbon bizi bitartean, nahiago dut egonaldia probestea.

Masterra bukatutakoan etxera bueltatzeko asmoa duzu?

Egia esan, ez. Hemen bizitzen jarraitu nahi dut. Leku ona iruditzen zait independizatzeko, Gobernuak laguntza dezente ematen baititu. Horrez gain, ekoizpenerako laguntza eta beka pila bat daude eta nahiz eta etxetik urrun egon, oso hiri erosoa da. Gainera, bizitza kultural handia dago.

Deustun bizitzen jarraitu nahi duzu?

Datorren urtean auzoan bizitzen jarraitzea gustatuko litzaidake lehen esan dudanagatik: denetarik duen auzoa da, kalitatezko produktuen eskaintza handia dago, giroa lasaia da... Eta hiri-erdigunetik gertu egotean, ez da zertan garraiorik hartu behar: ibiltzen joan zaitezke, lasai ederrean. Egia da garesti samar dagoela, baina asko merezi du.

BIZKAIA TXURI-URDINEN 10. URTEURRENA

Bizkaia Txuri-Urdin ez da peña arrunt bat: zale zuri-gorriak nagusi diren lurraldean, maitasunez, konpromisoz eta partaidetzaz ehundutako familia txuri-urdina da. Urte luzez Deustun izan du egoitza, eta aurten bere 10. urteurrena ospatu du. Josu Fernandezek, elkarteko lehendakariak, Bizkaia Txuri-Urdinen sorreratik egindako ibilbidea kontatu digu.

Testua: PREST! aldizkaria

Bizkaiko bihotzean, non Athleticen zuri-gorria paisaiaetan, elkarrizketetan eta tabernetan nagusi den, erresistentzia txiki baina irmo bat dabil taupaka: Bizkaia Txuri-Urdin elkarte. Aurten hamar urte betetzen dituen talde hau ez da Real Sociadadeko jarraitzaileen ohiko peña. Askoz gehiago da: talde baten maitasunak lurralde arerio batean ere sustraiak har ditzakeela erakusten duen adibidea da, konpromisoaren, irmotasunaren eta, batez ere, sentimendu partekatuaren adierazgarri.

Bizkaia Txuri-Urdinen historia, beste askoren modura, errepidean hasi zen. Realak Bilbotik Anoetara antolatzen dituen autobus bidaetan entzun zen ideia lehenengo aldiz: zergatik ez sortu Bizkaian egoitza duen peña bat? “Autobusean ibiltzen zirenak konturatu ziren

autobus bat hartzea baino askoz gehiago egin zezaketela elkarrekin”, dio Josu Fernándezek, elkarteko lehendakariak.

Autobus bidaia haietan, barreen eta partiden inguruko eztabaiden artean, lagun talde txiki batek pauso bat gehiago ematea erabaki zuen: Bizkaian sakabanatuta zeuden errealzaleak elkartzeko gunea sortzea. Hala, sortze-prozesua 2015ean amaitu zen, sei kidek estatutuak idatzi eta elkarte ofizialki erregistratu zuten.

Elkartearen izenak ere eztabaida sortu zuen hasieran: euskaraz ala gaztelaniaz jarri? Iritziak askotarikoak ziren baina, azkenean, lurraldearekiko eta Realarekiko lotura islatzen zuen izena hautatu zuten: Bizkaia Txuri-Urdin.

Autobusetik txokora

Egun, taldeak 38 bazkide ditu, eta urtero zale gehiago batzen dira familia honetara. Donostiar batzuk badauden arren, gehien-goa Bizkaiko hainbat txokotatik dator: Bilbo, Barakaldo, Leioa, Getxo, Gernika... Josuk irmotasun handiz azaldu digu, txuri-urdin sentimendua dela elkarteko kideak batzen dituen, eta hori dela benetan zaindu behar dutena, nongoak diren kontuan hartu gabe.

Hasierak xumeak izan ziren, baina ilusioz beterikoak. “Lehen bilerak Basauriko taberna batean egiten genituen. Tabernaria ere Realzalea zen eta lokala uzten zigun bertan bil gintezan,” gogoratzen du Josuk. Benetako topagunea, ordea, ez zen taberna hura; izan ere, Deustuko Jon Arrospide kalean kokatutako txokoa izan zen. Zortzi urtetan

zehar, elkarteko kideen zein ingurukoen topagune izan zen.

Txoko hura ez zen futbol partidak ikusteko leku hutsa; bizitzaz beteriko gune bat zen, familiarekin, lagunekin eta ezagunekin biltzeko gunea, hain zuzen. Bertan ospatzen ziren batzarrak, gosariak, afariak, ezkondu aurreko agur-festak... Hala ere, Josuk azaldu duenez, pandemiarekin batera txokoaren erabilera nabarmen jaitsi zen, eta luze eztabaidatu ondoren, lokala ixtea erabaki zuten. “Ez zen erabaki erraza izan, elkarteko guzterik gabe geratuko ginelako, baina guztiek berdina pentsatzen genuen: ez zuen zentzurik erabiltzen ez zen zerbait mantentzeak”, dio Josuk. Ordura arte alferrik galtzen ari zen dirua bestelako helburuetan erabiltzea erabaki, eta horretan hasi ziren.

Futbolaz harago

Bizkaia Txuri-Urdinen jarduna ez da aste-buruko partidetara mugatzen. Urtean zehar hainbat ekintza antolatzen dituzte: urteroko bazkariak, bilerak, partiden ikustaldi kolektiboak, estadioetara bidaiak eta taldeko kideen ospakizun bereziak, beste hainbaten artean. Badira “oso ibiltariak” diren bazkideak ere —hala deskribatzen ditu Josuk—, Europako lehiaketetan partida bakar bat ere galdu ez dutenak. “Ahal duten guztietan bidaiatzen dute, batez ere Championsen. Haientzat, herrialdetik kanpoko bidaiak futbola baino gehiago dira: esperientziak batera bultzatzea eta hiri berriak ezagutzea ere bada”.

Pasaden apirilean hamargarren urteurreneko bazkaria ospatu zuten, orain arteko ekitaldirik hunkigarrienetako bat, Josuk aipatu duenez. 30 lagun baino gehiago elkartu ziren Donostiako Alde Zaharrean, eta klubeko kide baten bitartez, Realeko hainbat jokalaririk ohirekin bazkaltzeko aukera izan zuten. Opariak eta oroigarriak izan ziren protagonista: kide bakoitzak bufanda bat jaso zuen, non uneko bazkide guztien izenak agertzen

diren, eta jokalariek edizio berezi bat jaso zuten, hemendik eta denbora batera salgai egongo dena. “Orain kamiseta berezi bat diseinatzen ari gara. Bizkarrean hamar zenbakia eta Bizkaia Txuri-Urdin jartzen du, eta maitasun handiarekin ari gara prestatzen”, gaineratu du Josuk.

Konpromisoaren adierazle

Bizkaian bizitzea eta Realaren zale izateak ahalegin handia eskatzen du. Partida egunetan, etxetik irten eta bueltatu arte, zortzi ordu inguru igaro daitezke, Josuk berak egindako kalkuluaren arabera. “Hori da benetako konpromisoa: ia 200 kilometroko bidaiak egitea futbol partida bat ikusteko”, dio.

Bi autobus abiatzen dira Bilbotik Anoetara, eta Sagrado Corazón, Amorebieta eta Durangon egiten dute geldialdia. Behin Anoetan barrena sartuta, elkarteko kideek Zabaleta harmailako hamabost eserlekuak betetzen dituzte. Horrez gain, badaude bazkide batzuk beste sektore batzuetan esertzen direnak, baina hutsunerik badago, beti saiatzeko dira taldekideekin batera esertzen.

Realak kanpoan jokatzeko duenean, elkarteko kideak Bilboko tabernetan elkartzen dira. Geografikoki barreiatuta egoteak zaildu egiten du batzeak eta, horregatik, “askotan bakoitzak bere etxeko sofatik ikusten du partida” edo, bestela, gehienez bi-hiru lagun elkartzen dira etxe batean.

Antolaketa garbia

Gaur egun, peñak hiru kideko zuzendaritza batzordea du, eta, horrez gain, lantalde txikiak osatuta daude, kide guztiek nolabaiteko ardura izan dezaten. Batzuek sare sozialak kudeatzen dituzte; beste batzuek, berriz, Gabonetako Loteria, urtebetetzeen jarraipena edo bazkide berrien harrera egiten dute.

WhatsApp talde nagusi bat dago, peñako 38 bazkideak biltzen dituena. Horrez gain, eginkizun zehatzen arabera banatutako beste taldeak ere sortu dira: bidaiak antolatzeko, urtebetetzeak ospatzeko edo asteko “pelotilla” egiteko, besteak beste. Tresna xumeak diruditen arren, guztiek laguntzen dute elkartearen modu eraginkorrean antolatu dadin.

Talde horien artean, bada bat bereziki bitxia eta maitatua: Positibismoa. Realari buruzko albisteak umorez eta era irakargarrian komentatzeko sortua izan zen, eta, izenak dioen bezala, jarrera negatiboak atarian geratzen dira. “Noizbait sartu izan da baten bat halako jarreararekin, baina berehala antzematen da,” dio Josuk, irribarrez.

Etorkizunera begira

Bizkaia Txuri-Urdinen etorkizuna apurka-apurka haztea da. Ez daude kopuru handien bila, baizik eta komunitate kohesionatu eta sendoa bat lortzeko esperoan. “Bazkide gehiago nahi ditugu noski, baina garrantzitsua da dagoeneko bazkide direnak gustura sentitzea,” dio Josuk.

Etorkizuneko proiektu garrantzitsuenetako bat da adin txikikoak kide egin ahal izatea, belau-naldi berriei futbolaz gozatzeko aukera emateko.

Lehendakariak azaldu duenez, sarrerak jasotzeko ezinbesteko baldintza da zale guztiak peñaren kide izatea. Horregatik, lehentasunetako bat bihurtu da kideen seme-alabak kide egin ahal izatea: “Badakigu zer garrantzitsua den futbola txikitatik bizitzea, batez ere, familiarekin. Bide hori erraztu nahi diegu elkarteko gurasoei.”

Gaspeak barne hartzeaz gain, urteko topaketa kopurua handitzea estatutuko litzaieke: bi edo hiru bider kide guztiak batzea, betiere ostean partida bat ikusteko aitzakiarekin. Horren bidez, elkarrekiko harremanak sendotu eta COVID-19aren aurreko talde-dinamika polit hura berreskuratu nahi dute.

Azkenik, Josuk txoko zaharra ekarri du gogora, urte luzez peñaren arima izan zena: “Ez zen dirua lortzeko lekua, baizik eta elkartzeko espazioa, eta oso polita litzateke berriz ere halakorik izatea.” Etorkizun hurbilean ez bada ere, berriro irekitzea amets gisa mantentzen dute oraindik.

ESKOLA ETA IKASTOLAREN ARTEKO ELKARBIZITZA DEUSTUN: HEZKUNTZA KOMUNITATE BATEN INDARRA

2024-2025 ikasturtea berezia izaten ari da Deustu auzoko hezkuntza komunitatearentzat. Deustuko Ikastolako eraikinean burutzen ari diren lanen ondorioz, 2, 3 eta 4 urteko haurrak CEIP DEUSTO HLHI eskolara etorri dira aldi baterako eta orain, elkarrekin, eraikuntza partekatzen dugu. Egoera berezi honek aukera paregabea eskaini digu bi ikastetxe publikoen arteko harremana indartu eta elkarrekin hazi eta ikasteko bide berriak zabaltzeko.

Testua eta argazkiak: Deustuko Eskola

Prozesua ez da erraza izan. Aurreko ikasturtean aldaketa hau gauzatuko zela jakinarazi zigutenean, zalantza eta ziurgabetasun uneak bizi izan genituen. Bi ikastetxeen egokitzapen erronka handia izan zen. Are gehiago, familia askorentzat antolakuntza berri hau zaila izan zen hasieran: ordutegiak, espazio berriak eta ohitura aldaketak kudeatu behar izan zituzten.

Hala eta guztiz ere, ahalegin partekatuari esker, sinergia batzuk abiatu dira. Gaur egun, bi ikastetxeen arteko harremana hasi da, eta hainbat esparrutan elkarrekin dihardugu.

Ikasleen banaketari dagokionez, eta ikasturte honetako berezitasuna kontuan izanda, 2 urteko gelatako batean bi ikastetxe publikoen haurrak elkarrekin daude. Gainerako haur-hezkuntzako gelak bananduta daude espazio fisikoan, baina egoera batzuetan harremana eta elkarrekintza sustatzen da. Jolastokia eta jantokia espazio komunak dira, eta bi ikastetxeetako haurrak elkarrekin bizi dituzte momentu horiek. Jolastokia, hain zuzen, elkarbizitzaren ardatz nagusietako bat bihurtu da. Bertan, haurrek askatasunez jolasten dute elkarrekin. Horrez gain, asteazkenetan, bai eskolako bai ikastolako irakasleok patio hezitzaileak antolatzen ditugu

elkarrekin, non jolas eta ekintza desberdinak proposatzen dizkiegun ikasleei. Aukera paregabea da elkar ezagutzeko, zaintza partekatze-ko eta bizikidetza osasuntsua bultzatzeko.

Gainera, ikasturtean zehar kultura-ekintza ezberdinak ere partekatu ditugu: Olentzero, Agate Deuna, Ihauteriak, martxoaren 8a (Emakumeen Nazioarteko Eguna), Deustuko jaietako txupinazoa eta abar. Ekimen hauetan bi ikastetxeetako familiek ere parte hartzeko gonbitea jasotzen dute eta interesa eta inplikazioz erantzun dute, komunitate kohesionatu eta aktibo baten adierazgarri.

Hasiera batean, erronka handia zirudiena aukera bihurtu da: ikastetxe publikoen arteko elkarlanean ikusi dugu posible dela baliabideak partekatzea eta ikuspegi ezberdinak elkartzea helburu komun baten alde: gure auzoko haurrek hezkuntza integrala eta aberatsa jasotzea. Esperientzia honek etorkizunera begira hausnarketarako bidea ematen digu.

Hezkuntza komunitate moduan egoera berrietara egokitu eta esperientzietatik ikasten jarraitzen dugu.

Deustun, aurten, bizikidetzaren bidean aurrerapausoak ematen ari gara. Eta bide horretan, haurrek —baina baita helduek ere— elkarrekin ikasten eta hazten jarraitzen dugu.

EUSKALDUNA ETXE-MULTZOA (1927-1958)

Euskalduna etxe-multzoak hiru hamarkada baino ez zuen bete baina arrastoa laga zuen Deustun. Bestelako urbanizazio eredua erein zuen, familia bakarreko etxe-talde atseginena alegia, eremu librez ongi hornitua. Ez zuen arrakastarik izan. Kanalak irentsi zuen 30 urte bete zuenean.

Kanakal erditik ebaki zuen auzoa.

Testua: Hektor Ortega

Argazkiak: Txema Luzuriagaren bilduma

Aurreko zenbakian Euskalduna etxe-multzoaren inaugurazio ekitaldia eta bere euskarazko kantua hartu genituen hizpide. Oraingo honetan, etxe-multzoaren beraren gainean lau zertzelada emango ditugu, gaur egungo deustuar gehienentzat ezezaguna delako.

1920ko hamarkadan, Primo de Rivera jeneralaren diktadurapean, etxegintza arazo larria zen industria kapitalista arin-arin garatutako eremuetan. Besteak beste, Bilbo eta albo-herrietan.

Langile asko heltzen ziren fabrika eta meatze aldeetara, eta ez zegoen pertsona haiek guztiak duintasunez hartzeko adina eraikin. Sasoi hartako lege batek "etxe merkeak" izenekoak

eraikitzeak erraztasunak bideratu zituen. Lege horren abaroan lau etxe multzo eraiki zituzten Deustun: Buena Vista, Talleres de Deusto, Lagun Etxea eta Euskalduna. Langile kooperatibak izaten ziren sustatzaileak eta, askotan, enpresen eta erakundeen laguntza eduki zuten.

Euskaldunako ontziolako langile kooperatibak 10.697 metro koadroko lur-azalera erosi zuen 1925 eta 1928 bitartean Deustun. Eremu hori Junkerretxe baserriko lur-sailak ziren guztiak, La Salleko ikastetxearek erositako lur-txatal bat izan ezik. Bertan Diego Basterra arkitektoak orotara 44 etxebizitza proiektatu zituen, horietatik 40 plaza laukizuzen baten albo luzeetan eratutako ilara bitan eratuta. Albo laburretan lau etxe desberdin diseinatu zituen.

Auzo berrian estilo ingelesa (ilaretan atxikitako etxeetan) eta euskalduna (bakarka zeuden lau etxeetan) nahastu zituen. Etxeok lorategia zeukaten aurrealdean eta ortua atzealdean. Barruan, solairu biko etxeok jangela, sukaldea, koma eta lau logela zeuzkaten, besteak beste. Kooperatiba kideok etxeon ugazaba, etxagun bilakatu ziren.

Aurreko zenbakian agertu genuen bezala, 1927ko urriaren 16an inauguratu zuten auzoa. Orduan 44 familia hasi ziren Euskalduna auzunean bizitzen. Inguru ederra atondu zuten, erdiko plaza zabalak eta etxe dotoreok multzo atsegina osatzen zutelako. Baina edertasunaren gainean laster agertu ziren laino beltzak. Izan ere, etxe-multzoa eraikitzen zen bitartean, abian jarri zuten Deustuko kanala induskatzeko proiektua. Eta proiektuak auzo berria bete-betean jotzen zuen. 1933an proiektuaren planoak Euskaldunako plaza eta albo bateko etxe guztiak kanalaren eremuan utzi zituen.

Kanalak itota

1936ko gerrak Deustuko kanalaren proiektua geldiarazi zuen, baina, 1950etik aurrera, agintari frankistek berriro ekin zioten asmo hura gauzatzeari. Orduan desagertu zen auzoa. 1957 eta 1958 bitartean plaza eta albo bateko ilarak eraitsi eta induskatu zituzten. Beste alboko etxe-ilarak zutunik iraun zuen eta horrela ezagutu dugu gutako askok, hutsik eta galdurik, La Salle ikastetxearen ondoan, XX. mendearen azken laurdenean eraitsi zituzten arte.

Deustuko gainerako etxe merkeak Artxandako mendi hegalean altxatu zituzten eta, zelan edo halan, iraun egin dute. Buena Vista (1925, Tomas Bilbao, 18 etxebizitza) eta Lagun Etxea (1929, Faustino Basterra, 10 etxebizitza) eraiki zituzten lekuan bertan daude, osorik. Talleres de Deusto etxe-multzoan (1926, Diego Basterra, 18 etxebizitza), berriz, etxe pare bat besterik ez dago zutunik, 1937ko bonbardaketen ondorioz.

Euskalduna auzoko etxeak.

Kalderapeko
euskal kultur gunea

www.kalderapeko.com

txakur kalea, 1. 48005
bilbo • euskal herria
tfnoa: 94 416 40 99

IGNACIO VILLOTA, DEUSTUKO ANAIA ETA ONDAREAREN ZAINDARI

Deustuko semea eta historiaren zaindari nekaezina da Ignacio Villota Elejalde. Aurten, bere 10. liburua kaleratu du: Mi paso por el DEIA, 1984-2024. Bertan, lau hamarkadatan zehar idatzitako artikuluen aukeraketa bildu du, hala nola erlijioari, Elizari, Athletici, politikari eta kristautasunari buruzko testuekin.

Testua: Idurre Villanueva

Familia-etxean jaio zen 1935eko abuztuaren 7an, Elejalderen-Etxean, eta hiru hilabeteren buruan, Ignacio Villota deustuarrak 90 urte beteko ditu. Bizi luze baten lekuko izateaz gain, jakinduriaren gordailu bihurtu da, ez soilik urteek eman dioten esperientziagatik, baizik eta etengabeko jakin-minak formakuntza zabaleko gizon bihurtu duelako: 17 urte zituela utzi zuen Deustu Salamancan Medikuntza ikasteko, nahiz eta soilik bi urtez jardun zen: “Ez nuen gustuko eta argi nuen apaiza izan nahi nuela”. Gradua utzi eta Filosofia eta Teologia ikasketak egin zituen, berandua ere, Historian doktoretza eskuratuz Valladoliden. Gaur egunera arte, historia irakasle eta zuzendari gisa aritu da, lan pastoralara egin eta saiakerak zein kazeta testuak idaztearekin batera.

Aurten, idazleak bere hamargarren liburua aurkeztu berri du: *Mi paso por el DEIA, 1984-2024*, 40 urteko kazetari eta kolaboratzaile lanaren isla den obra dokumentatua. Liburuak egileak *DEIA* egunkarian argitaratutako artikulua esanguratsuen hautaketa biltzen du, eta lanei testuinguru historikoa zein egilearen iruzkin pertsonalak ere gehitu zaizkie. Villotak berak azaldu digunez, liburuak ez ditu *Deian* idatzi dituen lan guztiak jasotzen, baizik eta harentzat esanguratsu edo kuttunenak direnak: “Pena ematen zidan artikulua horiek galtzeak, horregatik bildu ditut argitalpenean. Egia esan, oso liburu jatorra geratu da eta pozik nago emaitzarekin”.

Pasaden maiatzaren 16an, ostirala, libururen aurkezpena egin zen Bilboko Bidebarrieta liburutegian, ikusmin eta miresmen giroan. Bertan, familiako eta lagunarteko aurpegi ezagun asko elkartu ziren, eta aurkezpena “gertukoa eta samurra izan zen”. Ekitaldian *Deia* egunkariko zuzendaria izan zen, baita Villotaren iloba Fede ere, zuzenbidean lizentziaduna eta idazlea bera: aurkezpenean itzultzaile eta interprete lana egin zuen, eta aurkezpenera dinamismoa eta hurbiltasun berezia eman zion. Solasaldi zabala izan zen, non Villotak, berezkoa duen umore eta la-saitasunarekin une dibertigarriak partekatu zituzten. Eguna, bere hitzetan, “oso polita eta goxoa” izan zen.

Villotaren ekoizpenen artean Deusturen inguruko hiru lan nabarmentzen dira: *Apuntes de nuestra pequeña historia de Deusto* (1977, 1981eko edizio osatua), *Deusto del ayer y de hoy* (1988) eta *Historias de Deusto de mi niñez* (2012). Hirurak hala hirurak, auzoaren memoria kolektiboa jasotzeko eta ondorengo belaundaldientzat gordetzeko eginak dira.

Egun, deustuarraren ahotsa argia eta bizi-bizia da, eta oraindik ere jaitzetik bizitako guztia partekatzen jarraitzeko grina du. Hala ere, aipatu duenez, ez du uste liburu gehiago argitaratuko duenik: orain arteko hamar lanekin asebeteta dago, eta horien bidez bere ondarea iraunkorra izango dela uste du.

BILBAO BASKETEN GAILENTZEA: FIBA EUROPE CUPEKO TXAPELDUN

Testua: Idurre Villanueva

Urtea gogoangarria izango da Surne Bilbao Basketen historian, baita Bilbo beraren historian ere. Klubak bere 25. urteurrena ospatzen duen honetan, lorpen paregabe batek biribiltzen du sorreratik egindako ibilbidea: FIBA Europe Cup txapelketako garaipena. “Beltzezko gizonek” Europako titulua eskuratu dute lehen aldiz eta hainbatek uste badute ere Europako titulua lortzen lehen klub bizkaitarra dela, Isabel Iturbek, Bilbao Basketeko lehendakari deustuarrak, ustea gezurtatu du: “Europako titulua lortzen lehen talde bilbotarra Bidaideak Bilbao BSR izan zen, gurpil-aulkiko saskibaloit taldea”. 2019an eskuratu zuten garaipena eta bere ustez “garrantzitsua da hori azpimarratzea, lankideei ere ikusgarritasuna emateko”. Zehaztapen txiki horren ostean, argi utzi du oso pozik daudela lortutako garaipenarekin.

Nolanahi ere, Bilbao Basketek txapelketan izan duen bidea eredugarria izan da hasieratik bertatik. Aurrekanporaketan Klaipedasko Neptunas lituaniarraren aurka bi partidak irabazita, multzo-fasean sailkatu zen talde bizkaitarra. Lehen fase horretan, BC Balkan (Bulgaria), BC Kutaisi (Georgia) eta BC Prievidza (Eslovakia) izan zituen aurkari; sei neurketetan sei garai-pilatuta, multzo-buru izan zen.

Bigarren fasean, aurkaria gogorragoa izan arren, Bilbok maila bikaina erakutsi zuen. Dinamo Sassari (Italia), Cholet Basket eta Le Portel (biak Frantziakoak) izan zituen aurrean. Seietatik bost partida irabazita, bigarren sailkatu eta final-laurdenetara pasa zen.

Kanporaketa fasetik aurrera, emozioak eta tentsioa izan ziren nagusi. Final-laurdenetan, azken uneko jaurtiketa batek eman zien garaipena Tofas Bursa turkiarraren aurka. Frantzian JDA Dijon taldearen aurkako partiduan 19 puntugatik galdu zuen Bilbao Basketek; izan ere, itzulian 29 puntuko aldearekin irabazi ostean, kanporaketa irauli eta finalera sailkatu ziren. Iturbek zaleen ezinbesteko papera azpimarratu du partidua gogora ekartzean: “Ikusleen bultzada nabari zen, batez ere, bi gora, bi beheara gindoazen uneetan”. Garaipena zaila denean, miribilla efektua irabazteko funtsezkoa dela dio, eta partidu hartan, besteetan bezala, “sekulako babesa” izan zuten.

Finalean, PAOK Salonika greziarra izan zuten aurkari. Joaneko neurketan Bilbon 7 puntuko aldearekin nagusitu ziren. Itzulikoan, Grezian, norgehiagoka amaitzeko hiru minutu falta zirela 10 puntugatik galtzen ari zen. Hala ere, azken ahaleginei esker, bi puntugatik soilik galdu eta, alde osoari esker, “beltzezko gizonek” garaipena lortu zuten.

Gertaera historikoa ospatzeko xedez, pasaden apirilaren 25ean milaka lagun batu ziren Bilboko udaletxe parean. Taldeko kideak “benetan zur eta lur” geratu ziren harrerara hurbildu zen jende kopuruarekin, eta Iturbek une oro oilo-larrua izana gogoratzen du: “Oso egun berezia izan zen guretzat, benetan gogoratzekoa”.

Ospakizunaren eguna atzean utzita, aurtengo jardunaldiarekin oso pozik agertu dira Surne Bilbao Basketeko lagunak. FIBA Europe Cupen izandako ibilbidea zein emaitza apartak izan dira, eta ligan bertan sailkapenetan gorago egotea gustatuko litzaiekeen arren, denboraldi honetan guztira 54 partida jokatu ostean, oso sentsazio ona dute. Iturbek dioenez, “atseden hartzeko eta datorren denboraldian berriro lan egiteko gogotsu daude”.

berbetan

ADRIAN ROMEROekin

DISEINATZAILE GRAFIKOA

*“Diseinua eta marketinga
eta nik nahiago dut prozesu gardena”*

Adrián Romero (@Adrian_vision) 32 urteko diseinatzaile grafikoa da. Deustuko Madariaga Etorbidean hazi, eta 20 urterekin Errekalderra lekualdatu zen bizitzera. Diseinu grafikoaren esparruan esperientzia zabala pilatu du 15 urte zituenetik eta, aurten, bere proiektu pertsonal artistikoa hasi du: Talleres La Vision. Elkarriketan, bere ogibidearen inguruan luze eta zabal jardun da, eta Deusturekiko duen lotura ere aipatu digu du.

Testua: Idurre Villanueva
Argazkiak: Ecuador Etxea

na sarri nahasten dira, en eta hurbilagoetatik lan egitea”

Noiz hasi zinen arte grafikoen munduan?

14-15 urterekin hasi nintzen. Une hartan modan zegoenez, MySpace-a ikertzen hasi nintzen. Bertan rap-abeslari asko ezagutu nituen eta haien orrialdeak diseinatzearekin batera, kartelak eta disko portadak egiten hasi nintzen. Batxilergoa amaitu ostean, Publizitate Grafikoa ikasi nuen Ibarrekolandan. Ordura arte ilustrazio digitala egiten nuela esan daiteke eta, behin gradua hastean, diseinu grafikoa murgiltzen hasi nintzen. Beraz, nire kabuz 15 urte inguru nituela hasi nintzen eta, gradua bukatzean, publizitate agentzia batean hartu ninduten.

Noiz jakin zenuen diseinu grafikoa ikasi nahi zenuela eta nolakoak izan ziren zure hastapenak?

Oso baldintza eskasetan hasi nintzen. Kontua da, diseinu grafikoa esploratzen hasi nintzen arren, ez nekiela horren inguruko lanik zegoenik. Umea nintzenean ez zegoen informazio askorik eta nire inguruan inork ez zekien zehazki zer zen diseinu grafikoa. 15-16 urte nituenean, Alex Trochut ilustratzaile, tipografo eta diseinatzaile ezaguna agertu zen telebistan. Esaten zuenari adi-adi egon nintzen eta liluratuta geratu nintzen: une hartan jakin nuen diseinatzaile grafiko gisa lan egin zitekeela. Amari esan nion eta Trochuten lanak jasotzen dituen aldizkari bat erosi zidan. Orduan konturatu nintzen benetan diseinatzaile grafikoa izan nahi nuela.

Nola definituko zenuke zure estiloa?

Nire estiloa urteekin aldatuz joan da. Uste dut ez naizela eroso sentitzen bide bakar batean lan egiten. Azken aldian autokontzientzia lan handia egiten ari naiz eta asko aztertzen dut nire lana. Kezkatzen nauen kontua da: denbora asko igarotzen dut nire estiloaren inguruan hausnartzen, diseinuaren munduan identifikatuko zaituen zerbait lortzeak balio handia ematen baitizu. Berez, esango nuke hainbat testuingurutako erreferentziak nahasten ditudala: Punk eta *fanzine* ukitua, bi-dejokoen eragin handiarekin... Edertasuna edo nolabaiteko harmonia duten zenbait kontzeptu positibo ere bilatzen ditut eta, horiez gain, bolumenarekin lan egitea asko gustatzen zait.

Nondik uste duzu datorrela jendeak zuregan duen konfiantza?

Nik uste dut, alde batetik, denbora askoko kontua dela. Ibilbide bat izateak jendearen konfiantza zureganatzea dakar gehiengotan. Bestalde, uste dut gai oso gizatiarra dela. Diseinua eta marketina sarri nahasten dira, eta nik nahiago dut prozesu garden eta hurbilagoetatik lan egitea. Nire ustez, pertsona eta proiektu bakoitzak behar ezberdinak ditu

“Oso garrantzitsua da jendeak jakitea, zerbait erakargarria egiteaz gain, pertsona irisgarria eta atsegina zarela.”

berbetan

ADRIAN ROMEROekin

▷ ▷ SAKONEAN

Pena ematen dizu Deustutik joan izanak?

Bai, pena handia eman zidan Deustu uzteak. Joan nintzenetik Deustu asko aldatu da, baina ezin dut esan hobera edo okerrera egin duen. Hala ere, lehen bazeuden zinema, arcade-aretoa, *skatepark*-a... Bizitza auzoan egiten nuen eta ez nuen bertatik irteteko beharrik. Oso orotzapen politak ditut hemen; izan ere, bizi kalitate handiko lekua da eta argi asko dago. Gustura itzuliko nintzateke eta milaka aldiz aritu naiz pisuak bilatzen baina ezinezkoa da. Azken finean, Deustun bizi den jendea ez da auzotik joaten, eta alokairua garestitu da.

Bereziki inspiratzen zaituen artistaren bat ba al dago?

Noski, nola ez. Alde batetik, Mikel Pejenaute datorkit burura (@cosasdejaleo edo @kinakokoda). Oso laguna dut eta gauza harrigarriak egiten ditu. Lan grafiko esperimentala egin ohi du, baina ehungintza ere egiten asko aritu da. Asko miresten dut bai giza mailan eta bai sormen mailan. Bestetik, *H05*eko (Proyecto Hemen) kide guztiek zein *Cuchillo* estudioko nire lan-kide ohiek ere asko inspiratzen naute.

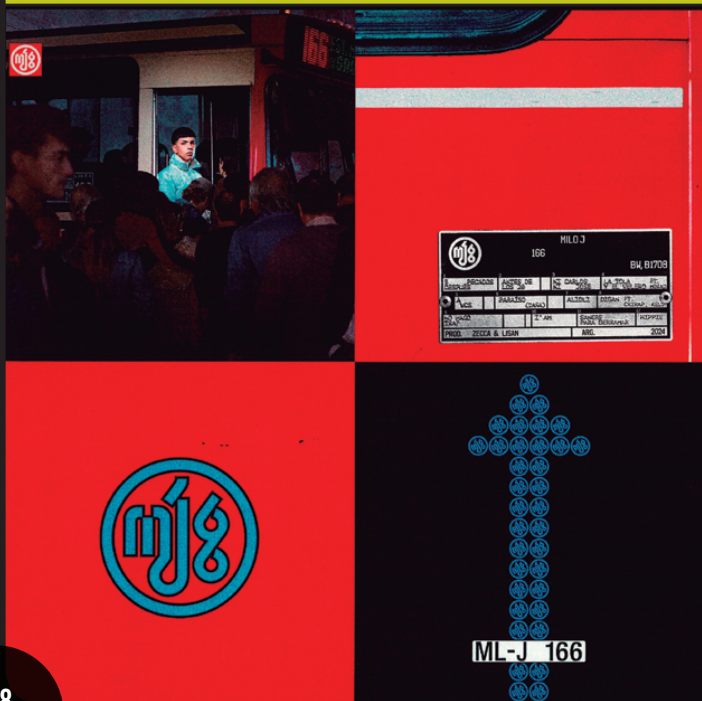
eta, askotan, konfiantza inplikazioari esker lortzen dut. Esperientziaren, zintotasunaren eta gertutasunaren arteko nahasketa da.

Nola jaio zen Talleres La Visión? Zein da ikuspegia eta funtzionamendua?

“Visión” ezizena oso gaztea nintzenetik izan dut eta jendeak nirekin lotzen duenez, mantendu nahi izan dut. Ikuspegiari dagokionez, hainbatek uste dute diseinua goi-mailakoa eta intelektuala dela baina nik ez dut horrela ikusten. Ni bat nator Félix Beltrán diseinatzaile kubatarraren ikuspegiarekin: ikusizko hizkuntzaren langileak besterik ez gara. Publizitate agentzian hasi nintzenetik egunero 8 orduz aritu naiz lanean, eta inoiz ez dut inolako handitasunik sentitu. Klase kontzientzia horren pean, “estudio” hitz klasikoak ez ninduen erakartzen; izan ere, “tailer” hitzarekin erosoago sentitzen nintzen eta, gainera, nire aitona tailer bat izan zuenez, horixe erabiltzea erabaki nuen. Honela sortu zen Talleres La Visión. Oraingoz ondo doa eta nik bakarrik jarraitzeko asmoa dut.

Izen handiko artistekin egin duzu lan: Hofe, La Zowi, Benyart, Milo J, Kiliki... Nola izaten dute zure lanaren berri eta zergatik uste duzu erabakitzen dutela zurekin lan egitea?

Tokian-tokian esango nuke nirekin harremanetan jartzen direla proiektu eta

eszena askotan parte hartzen dudalako. Oso garrantzitsua da jendeak jakitea, zerbait erakargarria egiteaz gain, pertsona irisgarria eta atsegina zarela. Lan pilo bat lortzen ditut ahoz aho. Batzuetan bai, sare sozialen bidez hitz egiten didate; izan ere, gehienetan, aurretik ezagutzen nautelako izaten da. Bestalde, esango nuke nire aldeko apustua egiten dutela musikarekiko sentsibiltate handia dudalako. Musikazale amorratua izan naiz betidanik.

Estimu handia diozun proiekturen bat?

Adibidez, etheen proiektua oso polita izan zen niretzat. Bilbo Zaharreko, San Frantziskoko eta Zabalako Taldeen Antolakundeekin batera egin nuen lan. Denok ezagutzen dugu San Frantziskoren egoera: gentifikatua izaten ari da, errealtate asko bizi dira bertan eta jendeak auzoarekin amore eman duela esango nuke. Hortaz, garrantzitsua iruditzen zait edonolako laguntza eskaintzea. Gainera, etxebizitzaren gaia unibertsala dela uste dut; izan ere, nik ere sufritzen dut. Kanpainarekin konektatzeaz gain, maila grafikoa ere, oso proiektu hazgarria izan zen: irudi oso sinplea sortu genuen, baina asko komunikatzen duena. Sortze-prozesua ederra izan zen, eta maitasun handia diet bai emaitzari, baita inplikaturako pertsoneri ere.

Garrantzitsua da zuretzat esanahia eta helburu bat duten proiektuetan parte hartzea?

Pilo bat. Uste dut pertsona bakoitzak bere

esparrutik lagundu dezakeela eta antolakuntzarako deia sentitzen baduzu, hazgarria dela bakoitzak bere ekarpena egiteko modua aurkitzea. Niretzat ezinbestekoa da halako mugimenduen parte izatea, eta are gehiagotan inplikatzeko gustatuko litzaidake. Autogestioaren barruan irudia zaindua izateak balio handia ematen du eta nik horretan lagundu dezaket.

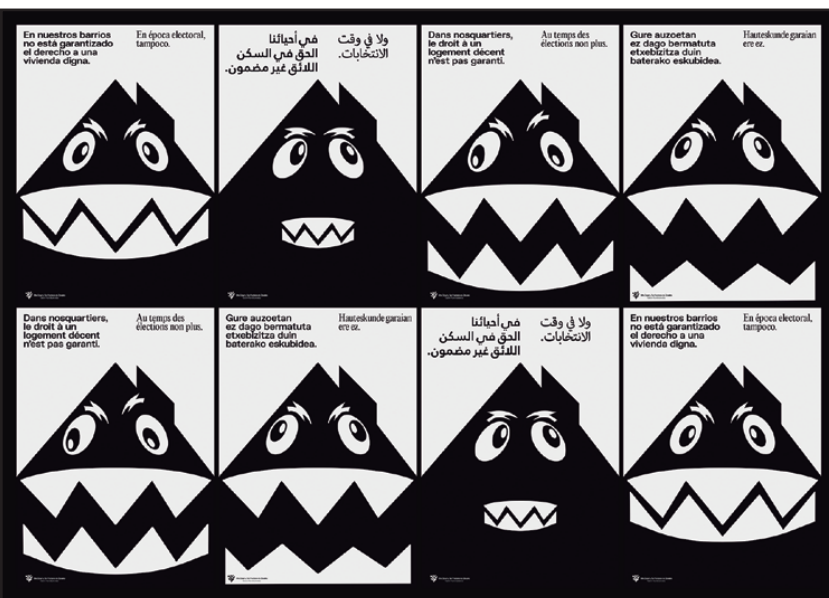
Proiektu berriak dituzu esku artean?

Bai. Adibidez, Kiliki Frexkorekin lanean ari naiz Iltze Bat diskoan. Hilabete honetan, lehenengo aldiz, salgai jarriko ditugu birako *merchandising*-aren kamisetak. Jertseak, bisualak, kartelak eta bestelakoak egiteko lanean ari gara. Hoferekin ere badut bilera bat, agian bere bira berriaren bisualak egingo ditudalako. Bestalde, nazioarteko proiektu handi batekin nago, eta aipaturako hiru proiektuez gain, badut beste baten bat hitzartuta, baina udan atseden hartu nahiko nuke.

Etorkizunean esploratu nahiko zenukeen arlo berririk badago?

Orain jo eta ke nago eskaladarekin. Deskonexiorako gune bat da niretzat. Baina etorkizunera begira, nor daki? Burutazio guztiz eroa da baina aukera aurkeztuko balitz, animazio telesail bat egitea izugarri gustatuko litzaidake.

“Autogestioaren barruan irudia zaintzeak balio handia ematen du eta nik horretan lagundu dezaket.”

Ezagutu dezagun gure auzoen historia iruditan

Bilbao Izan programaren helburua da bertako auzoen historia eta ondarea zabaltzea eta transmititzea. Aurtun “Ezagutu dezagun gure auzoen historia iruditan” erakusketaren egoitza San Inazio-Ibarrekolandako udalategia izango da (Errondoko 2). Ekimena maiatzaren 5ean jarri da abian eta ekainaren 28ra bisitatu ahaliko da. Biztanleentzako aukera paregabea da Deustu, Erribera, Arangoiti, Ibarrekolanda, Sarriko, San Ignazio eta Elorrieta auzoen historia ezagutzeko argazki eta bideoen bitartez. Sarrera librea da eta goizez zein arratsalde dago ikusgarri, astelehenetik larunbatera.

Pediatra bat gutxiago San Inazioko anbulatorioan

Hiru pediatra daude osasun zentroan eta horietatik bat lekualdatuko dute, bere eta bere lankideen iritzia kontra. Osakidetza ez du zehaztu zenbat denbora beharko duen ordezkia ezartzeko eta bitartean biren artean artatu beharko dituzte paziente guztiak. Deustun ere bi aste daramatzate antzeko egoeran. Auzokideek salatu dute dagoeneko pediatria arloaren lan karga “oso handia” dela; izan ere, Deriora mugituko duten pediatriak 900 paziente inguru ditu. Gainera, kexu dira egoera anbulatorio osoan orokortua dela eta kalitatezko arreta defendatzeko konzentrazioa egin zuten maiatzaren 16an.

Herri libre bat

Testua: Gure Esku

Garaia da Euskal Herria 7 lurraldez osatutako herria dela ozen oihukatzeke, nazio bezala aitortu behar gaituztela aldarrikatzeko, erabakitzeke eskubidea egikaritu nahi dugula argi uzteko eta burujabetzaren bidean aurrepausuak ematen jarraitzeke. Konbentzitutak gaude, denok batera eta nor bere esparrutik norabide honetan urrats handiak emateko aukera dugula. Horregatik, ekainaren 7an Bilboko kaleak hartzeko deia luzatzen dizuegu, Euskal Herri guztia batuko duen egunean mobiliza gaitezen. Goizetik hasita, egitarau oparoa izango da hiriko hainbat txokotan, eta arratsaldean 17:30ean La Casillan ikusiko dugu elkar. Herri Libre Bat nahi dugulako, Ekainak 7 Bilbora!

Amiantoak aurkitu da Euskal Errotak eraikinean

1924an eraiki zen Zornotzan kokatutako Euskal Errota irin fabrika zaharra. Hormigoi armatuz egina dago eta materialaren sendotasunari esker, gaur egun zutik jarraitzen du. Eraikina denborarekin hondatu den arren, 1999an Eusko Jaurilaritzak kutura-ondasun izendatu eta, ostean, 2009an ondasun klasifikatu mailara igo zuen; bada, eraikin babestua da.

Pasaden hilabeteen EH Bildu erakundeak prentsa ohar baten bidez jakinarazi zuen eraikin berean amiantoaren presentzia topatu dela. Berri kezkarria da, batez ere inguruan bizi direnentzat, kontuan hartuta mineralak sor ditzakeen osasun-arazo larriak. Horrenbestez, mugimendu politikoak eraikina lehenbait lehen kentzeko eskatu dio bai Bilboko Udalari, bai Bizkaiko Batzar Nagusiei.

Urkiza baseriaren eta Gormutuen eta Itsuen Ikastetxearen bista, Madariaga etorbidean.

Urtea: 1953

Txema Luzuriaga

Errege Dekretuaren onarpena 1924ko urriaren 29an

Aipatutako Errege dekretua, 1924. urtean zehar mamitu zena, hizpide izan dut urte osoan zehar 1925ean bukatuko den artikuluko sortan. Aurten bete dira 100 urte aipatu dugun Errege Dekretua onartu zenetik, Deustuko Elizatea desegin zuena.

Bada, 1924ko urriaren 29an Errege Dekretua onartu ondoren, 1925eko urtarilaren 1etik aurrera sartu zen indarrean, eta Deustu eta Begoñako udalerriak Bilbori atxikita geratu ziren; izan ere, Toki Erakunde Txikien izaera hartu zuten, Udal Estatutuak ematen zizkien eskubide eta eskuduntzekin.

Anexio honek ez zuen atzeraeraginezko izaerarik. Horrez gain, Bilboko Udalak udal zerbitzu propioak helaraziko zizkien erantsitakoei, beren zergak eta arielak lurralde anexionatueta bizi-antzeri zabaldu aurretik, eta horietan indarrean zeuden ordenantzak arautzen jarraituko zuten, hiribilduak berriak eman arte.

Era berean, erabaki zen udalerri anexionatueta funtzionarioek beren lanpostuak mantendu ahal izango zituztela Bilboko Udalean, baldin eta plantillako lanpostuak jabetzan betetzen bazituzten. Errege Dekretua aplikatzean arazo ekonomikoak edo gobernu-izaerakoak sortuko balira, Bizkaiko Foru Aldundiak horiek konpontzeko ardura hartuko luke.

Segi Deustualdean euskara sustatzen. Eskerrik asko denoi!

blb:

BILBOTARRON
ALDEZKARIA

BLB KOMUNIKAZIO KOOP. ELK.
Ramon y Cajal 42, behea
48014, Deustu
admstrz.blb@gmail.com | 944471

YVES ROCHER
FRANCE

Ercilla, 32 Indautxu 94 4703765
Luis Power, 7 Deustu 94 47639 48
H. de Amezaga, 27 Bilbo 94 4437303

**ATXURI
TABERNA**

Luzarra 1
Deustu

946 75 40 17

Iragar zaitez

Prest!-en

tel. 94 447 10 42
bilbokoaldizkariak@gmail.com

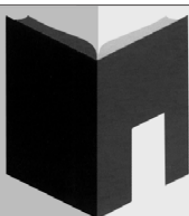

**Alonso
Pertsianak**

Plaza Celestino Mª del Arenal, 12
48015 Deustu-Bilbao
Tel.: 656 410 475
alonsoper@outlook.com

**Optica
Avenida**

Agirre Lehendakaria, 147 Tfnos:
SAN INAZIO 94 475 11 24

Urrunago zertarako?
Deustuko Liburutegia
San Pedro Plaza 4

1924tik Deustun

**Pintorería
La Flor**

Julio Urquijo 3 - Deustu
94 475 18 29

Mantak, edredoiak, ezkontza eta jaunartze
jantziak garbitzen ditugu

artez
euskara zerbitzua

**Probatu
herrizki.eus**

ANDROID APP
Google play

APPLE
App Store

REINO DE ESPAÑA GOBIERNO VASCO BFA DVE

Ramon y Cajal, 8 behea
48014 Deustu
tel. 94 475 22 33
matxintxu@aeknet.net

Matxintxu
aek ■ euskaltegia

Matrikula zaitez! **aek**

Nailan
Parquetak - Bamizak

Morgan kalea z/g
48014 Deustu - Bilbo

tfn: 94 475 67 84
nailanparquet@euskalnet.net

RONDOKO
HORTZ KLINIKA

Iratxe Jimenez Bobadilla
ODONTOLOGO ELKARGOKIDEA ZKIA: 855

Odontologia orokorra eta prebentiboa
Urne eta helduak
Tratamendu estetikoak eta garbiketa
Peridontzia eta protesi kengarriak
Ortodontzia

PADI
OSAKIDETZA

Errondoko z/g, SAN INAZIO
94 475 5932

E.P.S. 425/97

Bitxidenda

Sabin
Erlojudenda

Rafaela de Ibarra, 6
Tfnoa 94 475 63 16

PERSIANAS
KM
CERRAMIENTOS

Deitu eta Ikusi!!

PERSIANAK ETA ITXIDURAK

Araneko, 28 - 48014 Bilbao
TEL. 94.447.70.32
E-MAIL: persianaskm@persianaskm.com
www.persianaskm.com

BIDAURRE
elekttrizitate eta margo-lanak
2daurrelan@gmail.com
669 42 76 23

Zertan hartu zintuen itzalaldiak? Beste baterako prest gaude?

Conchi Deustu

Pisu-saltzailea naiz eta itzalaldiak lanean harrapatu ninduen. Ordenagailu guztiak itzali ziren eta, gainera, bulegoko ate automatikoa blokeatu egin zen. Zorionez, atzealdean etxe bat dugu eta bertako atletik atera ahal izan ginen. Egia esan, nik ez dut biziraupen-kitik erosi; ez zait beharrezkoa iruditzen, eta iruzur hutsa dela pentsatzen dut. Itzalaldia berriro gerta daiteke, baina iristen bada, lasaitasunez egingo diot aurre. Ez dut aurretiaz kezkatzeko asmorik.

Eneko Algorta

Enpresa batean praktiketan ari nintzen itzalaldia gertatu zenean. Metroa gelditu zutenez, ez nuen etxera itzultzeko modurik. Zorionez, lankide batek autoz eraman ninduen. Etxera iristean, Algortan oraindik ez zegoen argirik, baina ordu pare bat besterik ez zuen iraun. Nik ez dut biziraupen-kitik erosteko asmorik. Egia da uneren batean denoi datorkigula burura agertoki apokaliptiko bat, baina uste dut oso zaila dela halakorik luzaroan gertatzea.

Jose Antonio Deustu

San Asension nengoen, udako etxebizitzan, eta eguerdiko hamabiak aldera harrapatu ninduen itzalaldiak. Kanpin-gasa nuenez, janaria berotu eta ez nuen arazorik izan. Arratsaldeko bostetan Deustura itzuli nintzenean, bai, orduan nabaritu nuen eragina: 13. solairuan bizi naiz eta eskaileretatik igo behar izan nintzen poltsak eskuetan. Hala ere, kirol-legez hartu nuen egoera. Biziraupen-kitari dagokionez, etxean badituz beharrezkoak: kanpin-gasa, ardo pilo bat, irratia, kandelak... Bigarren itzalaldi batek ez nau gehiegi kezkatzen.

Ainhoa Deustu

Ospitalean nengoen lanean, eta han ez nuen inolako arazorik izan, energia-sorgailuak ditugulako. Argirik ez zegoela konturatu nintzen Deustura itzuli eta garajeko ate automatikoa irekitzen ez zela ikustean. Nik ez dut uste bigarren itzalaldi bat egongo denik eta, horregatik, ez dut ezer ere ez erosi. Egia da irratia bat eskuratzea pentsatu dudala, baina, oro har, etxean ditudan esku-argi zein kandlekin aski dudala esango nuke.

Igor Deustu

Unibertsitatetik nentorren, ikasleekin tutoretzak nituelako, eta etxera iristean ohartu nintzen argirik ez zegoela. Taberna batean pintxo hotz batzuk jan nituen eta, egia esan, ez nintzen larritu. Eguerdian gutxienez, argirik eta telefonorik gabe primeran bizi daiteke. Onartu behar dut eguzki-izpiekin kargatzen den irratia bat erosi dudala badaezpada, eta mugikorrak eta linternak kargatzeko ere balio du. Horri esker, bigarren itzalaldi baterako prest egongo naiz.

Maialen Sopela

Deustuko Unibertsitateko Paraninfo aretoan nengoen hitzaldi batean eta ez nintzen itzalaldiaz jabetu handik atera arte. Gerora, Bilbon geratu nintzen harrapatuta, metrorik ez zegoelako. Lagun baten etxera joan nintzen Deustun, eta bertan sei bat orduz egon nintzen argia itzuli arte. Azkenean, aita etorri zitzaidan bila. Pertsonalki, ez dut uste halakorik berriz gertatuko denik. Hori dela eta, ez dut ezer erosiko. Hala ere, bigarren bat egongo balitz, lasaitasunez itxarongo nuke argia itzuli arte. Ez dago besterik.

harkua bete

>> EUSKAL KULTURA

BIDEA OINATZEZ ESTALTZEN GARA ARI

Testua: Antxon Agirre

Euskarazko gazte sormenak plaza ederra izan du Bilbon, beste urte batez. Loraldia Gaztearen “Bidea Bidean Bide” egitasmoa ohol-tza probaleku eta kulturzaleon aterpe izan da hilabete hauetan zehar.

BIRA kultur-gunea, esperientzia honen elkargune izanik, hilabetean behin, ostegun arratsalde-z ar-te-diziplina desberdinak tartekatutako bidaia paregabea izan da. Antzezlanak, laburmetraien proiektzioak, kontzertuak, bertsoak, solasaldiak, autotunea, maskarak, lehen kantuak, entseguak, aspaldiko laguna publiko artean, txaloak, urduritasuna, maitasuna...

Trenaren geldialdi bakoitzak bere berezitasun pro-pioa izan du. Gazteen sorkuntza makinista izanik, euskarazko kultur sormenaren harrobia indartzeko nahia dauka Loraldia Gazteak. Sortzaile berriei auke-ra duin bat eskaintzeko, esperimintatzeko parada eta jende aurrean aurkezteko plaza da egitasmo honen xede.

Topaleku honek beste helburu bati ere egiten dio ekarpena kultur kontsumo masifikatuak eta hizkuntz hegemonikoei irensten gaituzten programazio garai hauetan. Plaza hau bere txikitasunean kultur za-leak, bereziki, zalego gazteak sustatzeko eta euskal sortzaile berriak deskubritzeko aukera da.

Miren Agur Meabe lekeitiar idazlearen poema batean oinarritzen da dinamika honen lerro burua: “Bidea bidean bide”. Oraina bizi eta ibilbidearen pauso bakoitzaren momentuaz gozatzeko aldarria egin nahi du. Gazte sortzaileen bide luze baten lehen urratsak, urrats bakoitzaren magia izanik helduleku.

Bidelagun paregabea izan da BIRA elkarte eta bertako kideen laguntza. Bilbon, euskarazko arnas-gune eta kultur eskaintza ameslari baten erakusle den erreferentziatzko espazioa.

Loraldia Gaztearen beste ekimenak azpimarratuz, EHUrekin batera hirugarren edizioz “Sormen Ola” egitasmoa izan da urtarrila eta apirila bitartean. Eus-kal kultur transmisioa sustatzen duen tailer sorta burutuz. Sorkuntza eszenikoaz hitz egiteko, Olatz Gorrotxategik dinamizatu zuen tailerra, Aitziber Gar-mendia aktoreak umorearen sormena landu zuen eta Nerea Ibarzabal bertsolari eta idazleak inprobisazioa eta idazteko tekniken inguruan gorpuztu zuen saioa.

Amaitzeko, ekaina bukaeran Lekeition antolatu diren “Sormen Egonaldiez” hitz egin nahi dut. Sormen lanei forma emateko eta eraikitze-ko aukera izango dute 7 proiektuk. Guztira, 17 gazte egongo dira beraien sormen prozesuetan murgildurik, arlo desberdinetako tutore erreferenteen laguntzarekin.

Ibil Bedi taldeak dioen bezala: *Bidea oinatze-z estaltzen gara ari.*

2025EKO ASTE NAGUSIETAKO KARTELA HAUTATZEKO DEIALDIA IREKITA

2025eko Aste Nagusietako kartela ezagutzeko eguna gero eta gertuago dago. Irudia aukeratzeko kartel lehiaketarako deialdia maiatzak 25era arte egon da zabalik. Lehiaketan diseinu grafikoaren alorreko nazionalitate guztietako profesional eta amateurrek izan dute parte hartzeko aukera. Bi baldintza izan dira lanak originalak eta argitaratu gabeak izatea. Egile bakoitzak gehienez bi kartel aurkezteko aukera izan du eta Adimen Artifizialaren erabilera onartu da, betiere honen berri emanez gero.

Aurreko urteko kartela!

Behin epea amaitutakoan, artea, diseinu grafikoa eta komunikazioaren munduko 9 pertsonen osatutako epaimahai batek 6 kartel aukeratu ditu aurkeztutako guztien artean. Herriak horien artean bozkatu beharko du bere gustukoena hautatzeko.

Herri bozkaketa ekainaren 9tik 15era izango da eta era presentzialean (oraindik ez da lekua zehaztu) edo Udalaren webgunean egingo da). Kartel irabazlea 17an jakinaraziko da.

Ez galdu zure kartel gustukoena bozkatzeko aukera!

Bozkatu hemen!

*Ekainaren 9tik 15era

DEUSKARALDIA: DEUSTUKO EUSKARALDIA BIZINAHIN

San Inazio auzoko Errondoko Auzo Etxea indarrez bete da beste urte batez apirilean eta hasieratik bere aldarria izan den "auzoa berpiztu" leloa ekarri du berera, oraingoan, zeharkako modu batean. Nahiz eta urte honetan ez duten leloa erabili, auzoko eragileek eta agenteek izan dute protagonismoa aurtengoan.

Testua eta argazkiak: Berbaizu Euskara Elkarteak

Txapak soinean, ahoak bizi eta belarriak prest, Euskaraldia hasi eta egun bat beranduago ospatu genuen ekitaldia Deustun, hain zuzen ere Deustuko Erriberako auzoko Bizinahi auzo-espazioan. Aitzakia ederra da Euskaraldia hamabost egun horien inguruan jaialdi bat ospatzeko eta bertan euskararen alde egiten duen norbanako oro elkartzeko, ume, gazte edo heldu izan.

Deustun Idoia Tapiaren antzezlanarekin eman nahi izan genion hasiera gure arratsalde pasari, *Alter Nation* konferentzia performatiboarekin. Tapiaren Gradu Amaierako Lana da izatez, eta identitatearen nahas-mendu disoziatiboa zenbait ahots artifizial ezberdinekin jorratzen du. Umorea tarteko, baldintza horren ideia orokorra plazaratzen du Idoiak, bere baitan pertsonaia

ezberdinak gorpuzten diren bitartean. Eta, ez al da ba hizkuntza norbanako bakoitzaren izaeraren parte? Ez al da ba euskara, hein batean gutxienez, euskaldun egiten gaituena?

Idoiaren ikuskizuna eta berarekin egindako solasalditxoaren ondoren Bizinahiko sarrerara jaitsi eta egitarauarekin jarraitu genuen, umeen txanda baitzen hurrengoa. Margolari lanetan ibili ziren bertako txikienak haientzat espresuki prestatuta geneukan mural margoketan, eta ez zikintzeko eskularruak eman izanagatik ere, batek baino gehiagok bukatu zuen horma bera baino margotuago, hori bai, euskaraz koloreztatutako irribarre eder batekin ahoan. Aitortu beharra dugu hain ume ez garen batzuk ere haiekin batera jarri eta zikintzeko aitzakia eman geniola.

Murala margotu bitartean sabela betetzeko eskaintza ere bazegoen Erriberan, herriko kuadrilla jator bati esker parrillada handi batez gozatu ahal izan genuen eta, askoz hobeto gainera eztarria bustitzeko zegoen txosna inprobisatuarekin. Izan ere, trikitilariak unea giotzen hasi aurretik bazegoen jada askaria jaten hasitakoren bat. Sukaldari, ume margolari, musikari eta bertaratu ziren guztiekin batera eguna oroitzeko argazki erraldoia ere atera ahal izan genuen, Deustun euskararen alde egunerokotasuna eraldatzeko prest jende ugari dagoenaren seinale.

Hori izan baitzen ekitaldiaren aitzakia, herriko ahobizi eta belarriprest guztiei deialdia egitea, euren euskararen aldeko jarrera aktibo dagoela erakusteko, eta Deustun euskaraz bizi nahi dugula adierazteko. Hurbildu zen orori eskerrak ematea besterik ez zaigu geratzen, batez ere, egun horren antolaketa laguntza eskaini ziguten horiei eta Bizinahiko kide guztiei haien espazioa erabiltzen uzteagatik. Ekin euskarari!

PINTXODROMOA

>>SUKALDARITZA

Piper Betea

La Madriguera taberna Sarasate Musikariaren kaleko 7. zenbakian dago eta aurtengo martxoaren 1ean ireki zituen ateak. Lokalak izkina egiten du eta terraza ederra du eguzkitan. Marta eta Ines bizilagun berriak dira auzoan, eta % 100ean beganoak diren produktuk eskaintzen dituzte. Gosariez gain, pintxo eskaintza zabala dute, eta asteburuetan errazioak ere ematen dituzte.

Prezioa: 2,5€

Zailtasuna: baxua

Denbora: 1 ordu

Berezitasuna: odolki beganoa

LA MADRIGUERA TABERNA
Sarasate Musikariaren kalea, 7

@lamadriguerabilbao

harkua bete herba

Nola egin?

Moztu porrua, tipula erdia, sagarra eta baratxuria. Erregosi su ertainean oliba-olioarekin 20 bat minutuz, garden geratu arte. Bitartean, veloute saltsa prestatu: beste zartagin batean, gorritu gainerako tipula erdia olio pixka batekin eta gehitu ardo zuria desglasatzeko. Gehitu arroz-irina, nahastu, eta bota salda begetal apur bat. Gazpipertu eta egosi su ertainean loditu arte. Birrindu irabiagailuarekin saltsa fina lortu arte.

Lehen urratsa prest dagoenean, erantsi odolki begetal xehatua. Salteatu minutu batzuetan. Gehitu burruntzali bat veloutean, ondo nahastu eta hozten utzi. Orain bai, pikillo piperrak bete. Bota gainerako veloutea buztinezko kazola batera eta jarri piperrak gainean. Su motelean sukaldatu 20 minutuz eta jateko prest!

OSAGAIAK

Porrua

Tipula

Baratxuria

Golden sagarra

Odolki begetala

Barazki-salda

Pikillo piper osoak

Arroz-irina

Presta itzazu Deustualdeko tabernetako pintxo goxoenak zure etxean!

Hementxe jasoko dituzu argibide guztiak. Eta hurrengo hilabeteetan...

Ramon y Cajal, 24
DEUSTUA

Tfnoa: 94 447 45 00

San Pedro plazako
frontoiaren atzean

**ZURE PINTXO
ONENAK GUREKIN
KONPARTITZEKO**

Prest?

AITORTU ZURE SEKRETUAK HEMEN

kultur txotx

Literatura eta musika fresko-freskoa gure aholkularien kupelekoa

JON INTXAURRAGA

Irakasle

ITZALALDI MARTZIANOA

Irakasle gelan nengoen. Azterketak zuzendu behar nituen. Halako batean, ttak: argia joan zen. Hasieran pentsatu nuen minutu bateko kontua zela, baina ez. Kuadrillan galdetu nuen, eta bai, kanpoan ere ilunpean. Putin izango ote zen pentsatu nuen. Itzalaldia zabaldu zen atoa. Ezker-eskuin, goitik behera.

Orduan, “Men in Black” (1997, Sonnelfeld) gogoratu nuen. “Akordatzan zara 1977ko itzaladiatz? Martzianoak izan ziren”. Hotzikarak zeharkatu ninduen. Gerrara joateak ikara ematen badit, zer esanik ez martzianoek. Ur apur bat edan nuen. Tripak nahastu zitzaizkidan, “Eta ura pozoinduta badago?”. Klasera abiatu nintzen. Azterketa neukan. Ezin kontzentratu, orde. Zelan salbatu ikasleak? Zelan salbatu ikaskideak? Eta baten bat alien bat bazen, Maren bezala? (“La estación espacial de Teruel”, 2020)

Ardura handia zen, handiegia. Ez naiz heroia izateko jaioa. Beldurti handia naiz, “terriblea”, gure amamak zioen bezala. Txirrinak ez zuen jo, eta hotz bazkaldu nuen. Semafororik ez zegoen. Ezin azterketarik zuzendu. Etxera joan behar. Atoan! Arma bat neukan: musika topera jarri, eta martzianoren bat hurbiltzekotan, kaskoak desentxufatzea (“Mars attacks”, Tim Burton, 1996). Autobusa hartu nuen, inguruari adi, tentsiopean.

Handik ordubetera, etxera heldu nintzen. Argia zegoen. Orduan sofán etzan, lasaitu eta pentsatu nuen: “Jon, agian pelikula larregi ikusten duzu, ezta?”.

MAITE SARASOLA ISAZELAIA

Elorri bertso-eskolako kidea

Bertsoa lehia zaparradetan
Ziprztindu zaigun hontan
Elorri Bertso Eskolako 4
Kidek dutena ahotan
Ahal den heinean ahal dena egiten
Ta gozatzeko asmotan
Beste fase bat eta puntuek
Jartzen gaituzte kolokan
Ahal den heinean ahal dena egiten
Ta gozatzeko asmotan
Loratu daigun asterik-aste
Udaberria bertsoan

Txapeketaren berri auzoan
Heldu al zaio inori?
Batzuentzako lan eremua
Eta besteentzat hobby
Izena eman duen partaide
Jator eta eder hori
Izan dadila geure artean
Hitza elkartzeko hodi
Izena eman duen partaide
Jator eta eder hori
Goza dezagun ahal den heinean
Eta zorte on danori!

ECUADOR ETXEAREN ETORKIZUNA KOLOKAN DAGO

San Inazio auzoko txoko batean, erredakzio handien zaratatik eta komunikabide tradizionaletako bulego moketadunetatik urrun, komunikazio-proiektu paregabe batek biziraun du: Ecuador-Etxea.

Testua: David Buitron (Ecuador etxea)

Elkarte mediatiko handiek edo agenda publikoa eufemismoz eta titular edulkoratuekin makillatzen duten plataforma instituzionalek ez bezala, Ecuador-Etxeak hamarkada bat baino gehiago darama isilarazitakoei ahotsa ematen.

Garai batean, *Egin*, *Ardi Beltza*, *Zutik*, *La Comuna*, *Kale Gorria* edo *Resiste* proiektuak garatu ziren Euskal Herrian, beste askoren artean. Guztiek funtsezko eginkizuna izan zuten: erreallitate hurbiletik informatu, diskurtso hegemonikoari aurre egin eta albistegietatik kanpo geratzen den errealtatea zabaltea.

Ecuador-Etxeak lekukoa hartu du gaur egungo testuinguruan, ikuspegi intersektional batetik: langileena, feminista eta arrazakeriaren aurkakoa. Eguneroko borroken behatoki bat da: manifestazioak dokumentatzen ditu, eta estaldura ematen die kolektibo migratzaileei, etxebizitza-mugimenduei, pentsiodunei, anti-kapitalistei, sindikatu alternatiboek, feministei, auzo-elkarteei... Prentsa tradizionalaren titularretan maiz lekurik ez duten gertaerak zabalteaz gain, Ecuador-Etxearen zeregina are harago doa: lagundu, entzun eta komunitatea eraiki.

Gaur egun, soldatapeko pertsona bakarra duen proiektu honek oreka ekonomiko ahulean di-

hardu eta, bizirik irauteko, banakako dohaintzek eta komunitatearen konpromiso aktiboak ahalbidetzen dute haren jarduna. Horregatik, eta bizi duen itolarri ekonomikoaren aurrean, finantzaketa-bide alternatibo bat sustatzen hasi dira: Gastu Militarrarekiko Zerga-Oposizioa.

Desobedientzia zibileko tresna honen bidez, gero eta pertsona gehiagok erabakitzen dute beren zergen zati bat gizartea eraldatzeko proiektuetara bideratzea; hain zuzen, proiektu horietako bat da Ecuador-Etxea.

Elkartearen berezitasuna ez datza soilik bere agenda editorialean. Harrigarriena da, ikerketa sakon baten ostean, Europako mailan ez dela aurkitu ekuadortarrek osatutako beste egitasmorik halako lan informatibo eta komunikatiboa egiten duenik: autonomia, jarraitua, zeharkakoa eta tokiko borroka sozialekin konprometitua.

Orain, arriskuan dago ahots hori galtzea eta desagertzen bada, ez da izango baliabide faltagatik soilik, baizik eta irudimen eta borondate kolektiboaren faltagatik ere. Gaur inoiz baino gehiago, Ecuador-Etxeari sostengua ematea ekintza politikoa da. Ez da dohaintzan ematea edo partekatzea bakarrik: behetik abiatuta gure istorioak kontatzeko dugun eskubidea defendatzea da.

Berbaizu
euskara elkartea

EGIN ZAITEZ BERBAIZUKIDE!

Berbaizu Euskara Elkarteko bazkide bazara PREST! aldizkaria helduko zaizu hilerro etxera.

Eskaneatu QR-a

eta bete formularioa!

Berbaizu euskara elkartea
Ramon y Cajal 42, behea
48014, Deustua

✉ berbaizuko@gmail.com

☎ 944471042